

Alfred Christensen

GERMANY

19. september 1970

Reisefornær holder sidste nær til at beklæde de øvrige 7
week-end sit ordinære landsmøde på disse i landsledelsen afsløres
; tilhørende omgivelser på det nye først, når valgproceessen i løbet
Hotel Mercur ved Århus. Modet af nogle dage er tilendebragt.

Men stemningen på mødet var det varme og dygtige arbejds- og i høj grad præget af den i Petersbundsels ledelse, og vovning om ny fremgang for Kir. Kristensen modtog forsamlingen. Det ses bl. a. af gens taktede hyldest.

men til at beklæde de øvrige 7
medlems- i landsdelens afsløres
overblik, når valgoplysningen i løbet
af nogle dage er tilendebragt.

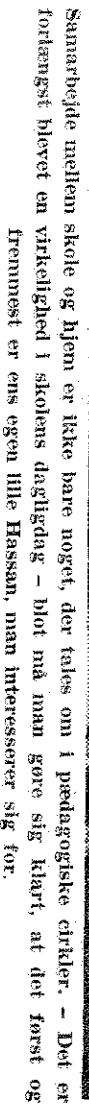
I Rektorbundets nye landsdel-
else vil den tidligere landsformand,
K. Kristensen ikke være at finde.
Han mente, at det nu var på til-
iede at trække sig tilbage og stil-
lede ikke op. Ib Christensen brugte
to sin forrige en varm tak for
det mangeårige og dygtige arbej-
de i Rektorbundets ledelse, og
K. Kristensen modtog forsamlin-
gens takbrevs nyheds.

Forbundsrådet fremlagde på landsmødet Forslag til ændring af arbejdsprogrammet, således at der indføres et selvstændigt afsnit om grundskolen, en mødekommission af et mange gangs tilhørende fremsat ønske på tilførelse af indholdet.

Forslagets principielle indhold såvel som dets formidling mødte

Forbundsrådet fremlagde på landsmødet forslag til ændring af arbejdsprogrammet, således at der indførtes et selvstændigt afsnit om grundskolen, en metodekommission og et mange gange til-ligende fremsat ønske på tilførelse af landsmoder.

Forbundsrets principielle indhold blev som tidligere fremlagt af landsmødet.

Samarbejde mellem skole og hjem er ikke bare noget, der tales om i pædagogiske cirkler. – Det er faktisk blevet en virkelig i skolens dagligdag – blot må man gøre sig klart, at det først og fremmest er ens egen lille Hassan, man interesserer sig for.

muligheden for spekulation i jordværdierne. Det kan man, viser de danske kendsgerninger, kun gøre gennem en grundskyldsestrem, der straks indregner renten af jordværdistigningerne til samfundet. Kapitalvindingsstaten bliver bare overtruffet på køberne og vinder tilbageholdtene på området af jord.

Visnænderne påbegyrt, at betrol-
tingens inflationsforventninger
skaber flugt mod realverdiarner,
først og fremmest jord og fast
ejendom. De foreslår derfor be-
spærringer i retten til at in-
drække bankle renter på straffe-
billetten, og de ønsker skærpelse
af kapitalvindingsskatten.

nedskrivninger på anmødsuddrag-
tene aldeles ikke sår til, men at
der må dybtgående revisioner til-
af hele uddragstvorninger. Det
offentlige må simpelthen gøres
mere anskaffingsbevist og kri-
tisk, revisionsordningerne må sa-
des og der må på flere områder
købe et brud med grænseløsheden

Derfor er at sige, at den mest mættiggende måde at tackle kapitalismen mod fast ejendom dog turde være, foruden at rejse af privat gæld gøres selvangivelsen uvedkommende, at man fjerner

for de offentlige ydelsers NAR stat, samt og kommune forvalter næsten halvdelen af nationalproduktet, kan det ikke nytte på den nærmeste at friholde den offentlige sektor og lægge hele byrden på det

enstemmelse med principperne i forbundsrådets forslag, og landsmødet atviste såvel ønskene om fortsat behandling af problemerne på parlamentet som det af erklæringerne indrømte arbejde.

Vismændenes rapport er i vid-
religheden en sønderlemmende
kritik af regeringens og Folkethin-
gets manglende evne til at fore-
tage en forsvarlig prioritering af

Redskins in the Rain
DETROIT FREE PRESS

de orrenunge wagtter, Ennær dette må de politiske partier nødvendigvis og anstændigvis klare de-

Medlemsbladets hidtidige redaktør, *P. Westergaard*, der var blandt kritikkerne af det principielle indhold af forbundsrådet, grundskyldstorslag, aflagde en kort beretning om medlemsbladets virksomhed, som var præget af mangel på interesse for medlemsbladet såvel fra ledelse som fra medlemmernes side. Derefter meddelte han, at han fandt landsmødets beslutning i grundskyldsspørgsmålet parlamentarisk korrekt, men i klar strid med de demokratiske arbejdsprincipper, han som redaktør flere gange havde gjort sig til talsmand for. Han så sig derfor nødsaget til at trække sit tidligere tilsagn over for forbundsrådet om at genopstille sig til valg til redaktørposten tilbage.

Rettsforbundet har forlangt fremlagt sine forslag til en gennemgribende sanering af de offentlige udgifter. Vi har foreslået afvikling af subsidierne til erhvervene og til boligbyggeriet, en total afskaffelse af refusionsordningerne, føreretingsmæssig (uden sociale forpligtelser) drift af de offentlige trafikmidler, radikalt opør med tilskudslovgivningen på det kulturelle område, en forsvarsretom med store samfundsmæssige økonomiske besparelser, en social-udgiftspolitik, hvor hovedvægten lægges på at hjælpe, hvor det er brug.

Man vil i den kommende tid komme til at høre mere om Retsforbundets saneringsforslag.

Landsmødet bemyndigede det nye forbundsraad til at vælge den fremtidige redaktør af medlemsbladet, og der foreslår i det følgende sagsudvalget en række forhandlinger, bl. a. som følge af den gældende samarbejdsordning mellem VELDEN FREM og RET OG FRIHED.

Ib Christensen
 (i „Randers Dagblad“).
**Det nye
 forbundsråds
 sammensætning**

En mere udførlig omtale af landsmødets debatter og beslutninger vil formentlig fremkomme i det førstkomende nummer af medlemsbladet.

Povl

finder De
på side 5

De samles velfærd - og de manges - side 2 **X Cuba og USA - side 2-3** **X Vår mening - side 4**

Historik - side 4-5 ✕ **Det nye forbundsrid - side 5** ✕ **Ernæret og privatiseret - side 6**

Gode råd fra en kredsformand - side 6 ✕ **Breve fra læserne - side 7**

VEJEN FREM
UDGIVET AF FORENINGEN RETSFORBUNDETS PRESSE
Redaktion og ekspedition:
Krofbagade 1, 2100 København Ø, Tlf. TR 9457, Giro 7835
Kontortid: Mandag-Fredag 10-15.00. Lørdag er kontoret lukket
Annoncer 65 øre pr. mm plus evt. særlig betingelse
Redaktion
Vilb. Holmann (ansvarsh.)
Erik S. Rønn
Folb Westergaard
Abonnement
Kø. 52 pr. år
Kø. 15 pr. kvartal
Løssalg 1,60 kr. pr. nummer
Tryk: Provins-Trykkeriet, Vordingborg

De gamles velfærd - og de unges

DER FOREGÅR mange ting på et landsmøde, vigtige ting, som kan komme til at danne basis for kommende års politiske virksomhed. Meninger brydes, argumenter sløder sammen, resultaterne fra arbejdende udvalg fremlægges for landsmødedeltagerne, diskuteres og formes i en endelig stilling, hvorefter de indgår i det arsenal, som er af livsvigtig betydning i en politisk gerning. Venskaber genopfriskes i pauserne mellem dagsordenens mange punkter, og nye venskaber stiftes.

DANMARKS RETSFORBUND fejrede sidste år sit 50 års jubilæum og er altså ikke nogen politisk årsring, men ingen vil kunne beskylde partiet for alderdomssvækkelse - senlillet var det sidste ord, der ville falde en referent fra landsmødet i penen - partiets unge deltog livligt i forhandlingerne, og der blev lyttet til dem. Det blev der også, da bl. andre „Vejen Frem"s leder skribent slæpede af efter en lang mødedag i et af de forlystelsesefterselskaber i Aarhus, hvor det „pulveriserende" liv i den østlige havnestad går for sig, nemlig restaurant „Maritza". Ikke et ord forøvrigt om dette forlystelsesstempel, der levede rammen om samtaler, der kom til at berøre en meget lang række emner og i virkeligheden blev til en forlængelse af dagens møder i Viby.

DER VAR IMIDLERTID et træk ved det, der gik for sig i den aarhusianske restaurant, der kunne give stof til eftertanke, for - ikke sandt - det er jo egentlig ejendommeligt, at dette store forlystelsessted var stoplydt med glade mennesker i en tid, hvor alle stemmer under de politiske og økonomiske åg, der lægges på os. Og som svar på en bemærkning om, at det jo var lørdag aften, svarede tjeneren med professionel stolthed, at det ingen forskel gjorde. Der var altid fuldt hus. Måske skal svaret tages med et korn salt, men noget om det er der sikkert nok.

Det var ikke svært at konstatere, at det overvejende flertal af gæsterne var unge mennesker, mange af dem meget unge, og det var tydeligt nok, at de ikke lod til at føle noget økonomisk tryk. Lige så tydeligt var det, at der her aldeles ikke var tale om, hvad man før i tiden benævnte „Jeunesse dorée". Det var et særdeles blandet, jævnt publikum, som det åbenbart ikke generede, at priserne lå på højde med københavnske luksushotellers, hvis det kunne gøre det.

DER ER SELVFOLGELIG noget opmuntrende i således at få håndfaste beviser for, at det ikke står lige slemt til overalt i vort velfærdssamfund, og naturligvis er der en forklaring på, at gennemsnitsalderen i „Maritza" lå på omkring de tyve, eller rettere sagt, det er gennemsnitsalderen, der giver os forklaringen på, at restauranten aften efter aften kan fyldes med sørgløse, ubekymrede mennesker midt i en tid, hvor vi alle - eller næsten alle - beklager os over, hvor svært det er at klare sig. Onsdagen for de gamle er et smukt træk i et civiliseret samfund, og en hel del af den sørgløshed, der præger mange steder, hvor de ganske unge møder sig, kan direkte føres tilbage til de lovbestemmelser, der tager sigte på at lette tilværelsen for de ældre, hvis indtægter er beskudne.

DISSE MÆNNESKEJÆRLIGE lovbestemmelser gør ganske rigtig tilværelsen lettere for de ældre, men den anden gruppe i befolkningen, hvis indtægter er relativt små, og som ingen forsørgerpligter har, altså de ganske unge, nyder godt af denne lovgivning i samme omfang som ældregrupperne, for hvem den var bestemt. Om der har været tale om en forglemmelse fra lovgivernes side er ikke let at afgøre, men det er en kendsgerning, at lovgivningens beskyttelse af rent skatte teknisk art af de ældre medborgere i udpræget grad kommer de helt unge til gode. Helt uden ironi er situationen ikke. Lovgivningens omhu for de ældre får bl. a. til resultat, at en række forlystelsessteder, der næsten udelukkende frekventeres af de ganske unge, blomstrer som aldrig før. Mærkeligt nok hører man aldrig om tilsvarende steder, hvor de ældre samles, men de har måske andre ting at bruge folkepensionen til.

ESR.

CUBA og U.S.A.

Cuba er en af hvist største aktivt i dens handelsgeografiske beliggenhed midt mellem U.S.A., Sydamerika og Mellemamerika. Disse handelsstrategiske fordele er forbundet med militærpolitiske risici.

Da Cubas uafhængighedskrig mod Spanien udbrød i 1895, tilbød U.S.A. at mægle mellem parterne, men efter at et amerikansk slagskib var blevet sprængt i luften i Havanas havn, udbrød den spanske-amerikanske krig, der endte med, at U.S.A. i 1899 besatte Cuba. Amerikanerne skabte ro og orden, bragte administrationen på fode og bekæmpede korruptionen og den gule feber. Det trak sig frivilligt tilbage i 1902 og gav Cuba selvstændighed. Kort før han blev president, udtalte Theodore Roosevelt den 2. september 1901:

„Uden at præle kan vi fastslå som en historisk kendsgerning, at ingen stormagt i vor tid har behandlet andre så uegenlydigt, som vi har behandlet Cuba. Vi trøjede os fra det spanske åg. Vi hjalp cubanerne med at oprette et frit skolevæsen. Vi sikrede lov, orden og velfærd, og fremmede den renlighed, som er forudsætningen for en god sundhedsstand i byerne. Vi gjorde dette med betydelig økonomisk indsats og ikke ubetydelige ofre af menneskeliv. Nu gør vi Cuba til et frit, uafhængigt samfund, uden at ønske andet til gengæld, end at Cubas uafhængighed ikke misbruges af nogen fremmed, rivaliserende magt som en trusel mod vor egen velfærd".

Cuba forpligtede sig til ikke at stifte ny statsgæld og gav Amerikana ret til en fladestation ved Guantanamo.

Først, efter disse begivenheder fik Cubas ervervsliv et nægtigt opsving. Cubanernes ældste specialitet synes at være Havanacligaren, fordi Columbus, da han i 1492 anløb øen, lagde mærke til, at de indfødte „puttede blade i munden, antændte dem og pustede røg ud." Først ved Amerikas hjælp kom sukkerproduktionen rigtig i gang, og det amerikanske marked åttog ca. 80 pct. af Cubas sukkereksport, som indrømmedes en favørsstilling på det amerikanske marked, idet tolden på cubansk sukker nedsattes med 20 procent.

Da Fidel Castro kom til magten den 1. januar 1959 efter oprøret mod Cubas næstsidste rædselekskator, Batista, fik hans regering Amerikas anerkendelse. Under sit besøg i U.S.A. i april 1959 fremhævede Castro gang på gang, at der ikke i hans regering var nogen kommunistisk infiltration. To år senere erklærede han, at han hele tiden havde været kommunist, men havde skjult det for at få sin revolution til at lykkes.

Under borgerkrigen og ved magtovertagelsen den 1. januar 1959 lovede Castro afholdelse af frie, demokratiske valg. - Seks dage efter at han havde sikret sig magten, erklærede han, at frie valg, måtte vente, og at han de første 4 til 5 år ville regere ved hjælp af dekretet. I 1961 gav Sovjet-Unionen ham Lenin-prisen, og Castro erklærede, at der ikke ville blive demokratiske valg på Cuba.

Han havde lovet en konstitutionel regering, men har i stedet

indført kommunistisk diktatur, hvor al opposition er forbudt. - Bortset fra hans eget folkesocialistiske kommunistparti er alle partier forbudt.

Masser af mennesker er blevet henrettet. Hans bror, Paul Castro, som er chef for de væbnede styrker, har udtalt:

„Vi myrder ikke - vi anvender ikke tortur - vi henretter ved nedskydning."

Castro lovede en fri presse. -

Han udtalte:

„Kun den regering, der har noget at skjule, griber til censur".

Han indførte censur. Alle blade, der viser antydning af ulilfreds-

Viggo Starcke

hed med hans styre, bliver beslaglagt eller nedlagt.

Fængslerne er fyldte, ikke blot af hans tidligere fjender, men også af hans tidligere venner, idet den besværgne oprørsarmé er blevet erstattet med en lydig milits.

Han lovede jordreform, så de jordløse kunne få selvstændige brugs. Jorden beslaglægges, men blev som i andre kommunistiske lande lagt ind under statsdrevne fællesbrug.

Chefen for Castro's cubanske luftstyrker, general Diaz, undslap i juli 1959 og meddelte verden, at der på Cuba fandt en livlig kommunistisk infiltration sted. I samme måned emigrerede Castro's egen præsident, Urrutia, i protest mod alle de løftebrud, Castro havde begået. 600.000 mennesker er flygtet fra Castro's Cuba, hvilket ikke er nogen anbefaling for systemet, og mellem de flygtede er dem, der repræsenterede indsigten og dygtigheden, tekniskere og faglærte arbejdere, så Castro har været nødt til at forbyde folk at flygte. Han har beslaglagt jord, og han har beslaglagt arbejdsbæbt kapital. Den kapital, som amerikanerne havde investeret på Cuba, har han konfiskeret. Det drejer sig om ca. 1.000.000.000 dollars, og Castro kan ikke forstå, at udenlandsk kapital derefter holder sig tilbage. Selv er han ikke i stand til at skabe kapital.

I 1960 syntes amerikanerne, at det var nok. De standsede importen af sukker fra Cuba. Man kan diskutere, hvorvidt det var kloget at klippe det band over, som forbandede cubansk og amerikansk økonomi. Idet Cuba nu blev økonomisk afhængigt af Ruslands nåde og barmhjertighed, hvilket har gjort Cuba til kommunismens fremstrakte kattepote og hestehov. Ingen kan dog hævde, at Amerika har pligt til at købe sukker i Cuba, og ingen kan hævde, at Castro har ret til at eksportere sit sukker til Amerika. Måske kan man anlægge det synspunkt, at det kan overføres til amerikaniske husmødre selv at bestemme, hvad de vil købe for deres egne dollars, og hvor de vil købe det. Nu må Castro sende sit søde sukker den sure vej til Sovjetunionen. Efter Mikoyan's aftale med Castro betalte Rusland i 1964 ca. 3 cents pr. pund, hvorefter det solgte sukkeret til sine egne værgeløse forbrugere for 33 cents pr. pund, så kommunisterne skar sig en kapitalistisk fortjeneste på ca. 600 millioner dollars om året.

Den 26. juli 1970 holdt Castro en tale om den cubanske økonomi. Den ser ikke godt ud. I stedet for at søge årsagen hos sig selv og det kommunistiske system lagde han skylden på Amerika. Da „Politiken" er et dagblad, som Castro endnu ikke har forbudt, har det den 14. august slået en artikel af Inger og Peder Agger stort og trespaltet op og ledet den af en tegning, der viser det slakkebløkkende krigsskibe, mens en hoverende Uncle Sam siger:

„Se selv, de har vanskeligheder med at klare sig."

For at ingen skal tage fejl, tilføjer familien Agger under overskriften af de cubanske havnes manglende kapacitet en pædagogisk parentes:

„Her ses et af resultaterne af den kriminelle blokade, som USA nu på 9. år oprettholder. Den tvinger Cuba til at hente næsten alle sine råvarer og reserverede fra den anden side af kloden. Fort!". Den, der intet véd om baggrunden, må få det indtryk, at det er

(Fortsættes side 3)

AKTOPHOT

LISTERYK
FOTOKOPI
DUPLIKERING
OVERSKÆTTelser

Tenningsgade 9
7100 Vejle

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær
Bjerggade 2 - 3000 Helsingør
Tlf. (03) 21 43 44

- jeg sætter min hat, som jeg vil

Men jeg kører den!

„Maison Bonny"

Bredgade 25 ROSKILDE
Tlf. 35 18 67

Matrima

H. VINTER POULSEN

Solbakkevej 10 - Skødstrup
Telf. 06 99 14 73

- alt underarbejde udføres

Gidsler og kommunister!

Der sker mange mærkelige ting i den verden, sjove, frække, uordelige og interessante i en skøn som blanding.

Forleden fik jeg tilfældigvis fat i en folder udsendt af en fraktion inden for Danmarks kommunistiske Ungdom. Denne folder indeholder en tale, som George Habash, lederen for den palestinske kamp, fremlæste på et møde i København. Det er interessant, men det er for meget også. Heri holder det sig, så ved vi det! Og at man fra den side synes, partisaerner er i deres gode ret til at tilbageholde uskyldige og helt uvildige gidsler!

Lovrigt beskæftiger talen sig en del med de forhold, de fra Palestinas uddrevne eller udvandrede arabere har levet under i 22 år - uden dog at nævne, at en vis br. Nasser ikke ville tillade, at de opdyrkede den jord, hvor de fik anvist bolig, uden dog at nævne, at disse flygtninge i alle disse år er blevet underholdt af FN.

Det er egentlig mærkeligt, at den lille del af Danmarks ungdom, der tilslutter sig kommunismens ideer, først nu synes at opdage de forfærdelige forhold, disse flygtninge at deres nærmeste blev tvunget til at leve under. Indtil opstanden i Ungarn i 1956 var den del af dansk ungdom trods alle

I mange år var der kun få, der talte disse araberes sag. Blandt de enkelte var der en dansk missionær, men han har den kommunistiske ungdom selvfølgelig adfærd hørt. På den anden side et venskab mellem Sovjet og Israel. Nasser jo heller ikke af fædre dato.

Det er sandt nok, at disse palestinske arabere for en stor part i mere end tyve år har levet i bytter og tælle. Det er sikkert rigtig, når George Habash i sin tale siger, at forholdene, de har levet under i 22 år, har skabt de gangspunkter for deres handlinger.

Havde de fået lov at bebygge og dyrke jorden, der hvor de i sin tid blev anbragt, havde vi næppe haft så forfærdelige forhold i dag i denne del af verden.

I hvert fald er det dog intet, der på nogen måde kan legalisere brugen af gidsler i kampen mellem de to parter. Ligeledes hvad de end måtte strides om, vil det aldrig kunne tolereres noget sted - undtagen tredje part som gidsler - at angribe altså hos de unge kommunister i Danmark, der skriver, at PFLP er i deres gode ret til at vælge midler og metoder!

En sådan udtalelse fra unge i dagens Danmark kunne få vi rede til at tvivle på fremtiden. Men Gud ske lov er der også en anden ungdom i Danmark. Der sås bl. a. højt usædvanlig mange unge til Retsforbundets landsmøde i Aarhus sidste weekend. Ja det sker mange ting i den-

ne verden, nedslående og oplysende i skøn som blanding.

Frode Jørgensen.

Det er med stor glæde, at vi hermed byder chauffør *Ib Steckhahn* velkommen som „columnist“ i *Vejen Frem*.

Ib Steckhahn har i flere år været en særdeles flittig deltager i den offentlige debat. Især har Jyllands-Postens læsere mange gange kunnet glæde sig over hans velskrevne indlæg. Størst opmærksomhed har utvivlsomt krydret sig til Steckhahns diskussioner med professor dr. polit. Jørgen Petersen, fordi dherover har kunnet drøfte problemerne omend ikke altid som ligesindede, så tydeligvis som ligemand.

red.

CUBA og USA

(Fortsat fra side 2)

U. S. A., der truer det ganske uskyldige Cuba, idet *Inger og Peder Agger* ikke fortæller et ord om alle de gange, U. S. A. har måttet hjælpe Cuba på fode, når dens rædsefulde diktatorer og korrupte politikere ved hjælp af borgerkrige og grædsomme havde bragt Cuba i så stort økonomisk uforlyst, at det nærmeste sig kaos. Gang på gang har man an-

modet Amerika om at købe og indlemme hele Cuba, og gang på gang har Amerika modstået fristelsen.

Gang på gang har Castro foreslået at stå i ure og opføre i andre amerikanske stater, hvorfor man kan forstå, at panamerikanske forsigtighedsforanstaltninger er rimelige. I 1962 forsøgte Kru-schev og Castro i al uskyldighed at true både verdensfreden og Amerika ved anbringelse af raketter på Cuba. På president Kennedy's forlangende og til Ber-trand Russells' fortlivelse blev raketterne fjernet. At Kru-schev også blev fjernet, skyldes ikke, at raketterne blev anlagt, men at anslaget mod Amerikas sikkerhed ikke lykkedes. Dette anslag kaldes hverken Inger Agger eller Peder Agger kriminel, men det, at Amerika standser sin eksport af krigsvigtige råstoffer, reserve-

land, kunne man have kom-pu-teret den stormagt, som har underlagt sig det ene land efter det andet, uden at kommunisterne i disse lande repræsenterede mere end tytte få procent af befolkning.

De kunne have bragt en oversigt over de kommunistiske lande, hvor arbejdernes real-løn når op på halvdelen af den real-løn, arbejderne har i de frie, kapitalistiske lande. Det er bedst, for arbejderne og verdensfreden, at de ganske få procent, der ønsker kommunistiske tilstande, vedbliver med at være ganske få.

Varer til Cuba eller sin eksport af nødvendige levedsmidler nævnes ikke af familien Agger. I sin tale i Havana udtalte Castro: „Over for folket må der aldrig lyves, tilfiden til folket må aldrig tabes, troen på folket må aldrig mangle.“

Selvfolgelig må man ikke lyve. Inger og Peder Agger er så be-gjæstrede for Castro's ord, at de benytter dem som overkrift: „Over for folket må der ikke lyves.“

Da de intet meddele om de løf-ter, Castro har givet og holdt, kunne Inger og Peder Agger have givet en kort, oversigt over de tilfælde, hvor man har grebet Castro i at tale sandhed i stedet for at angribe den stormagt, der som verdens største land, undlod at underlægge sig noget andet, kunne man have kom-pu-teret den stormagt, som har underlagt sig det ene land efter det andet, uden at kommunisterne i disse lande repræsenterede mere end tytte få procent af befolkning.

De kunne have bragt en oversigt over de kommunistiske lande, hvor arbejdernes real-løn når op på halvdelen af den real-løn, arbejderne har i de frie, kapitalistiske lande. Det er bedst, for arbejderne og verdensfreden, at de ganske få procent, der ønsker kommunistiske tilstande, vedbliver med at være ganske få.

Frå barnagtighed til modenhed...

IB STECKHAHN:

Amerikaneren Harry Overstreet, der er psykolog og forfatter, har i sin bog „Det modne sind“ (1949) anvendt udtrykket „empathi“, som betyder menneskets evne til i fantasien at gøre sig til et med et objekt eller en person inden for en selv. Det er et udviklet begreb af betydningen sympati - forstået således, at man godt kan have empati med sin næste uden nødvendigvis at sympatisere med dennes tanker, handlinger o. lign.

Som bogens titel angiver, er det selve modningsbegrebet, Overstreet behandler. Forfatteren mener, at det er større modenhed hos mennesket, som er tidens store udfordring. Mennesket skal opføre sig med at reagere som et barn, en umoden skabning over for livets tilskikkelser, og i stedet anstamme et nyt, modent sind, bestemt af fornuft og forståelse for, hvad der er tidens krav. Han appellerer til en radikal sindets forandring fra barnagtighed til modenhed på alle livets områder - der trænges til et mentalitetsskifte.

Psykologisk alder svarer ikke altid til kronologisk alder. Når til eksempel en politiker, der tidligere var minister og ansvarlig for gennemførelsen af KOMS'en nu fra oppositionsbænken foreslår regeringen, at den skal anvende statens kasseoverskud til nedættelse af priser på fødevarer, der, som han må vide, netop er blevet fordyret i kraft af denne afgift, kan forslagsstilleren psykologisk set karakteriseres som værende umoden. Det kan ligeledes hans vælgere, dersom de mod bedre vidende fortsat stemmer på ham. Og partiet, hvis det fortsat holder på ham.

Men, som Overstreet skriver, „I voksne barnesind er umodenheden næsten uværgelig skjult for individet selv. Den er også i regelen skjult for dem, som lever sammen med dem - for en stor del, fordi disse selv frembyder en lignende umodenhed. Umodenhed er derfor skjult for samfundet som helhed, eftersom alle samfund hidtil ikke er nået til al tid og al evig- - ne at vurdere voksen adfærd som umoden eller moden.“

At bedømme er ikke det samme som at dømme. At påpege sociale mangler eller eventuelt menneskelige fejl er ikke ensbetydende med at ville nedbrænde dem over nogen eller noget. Det ville være umodent. Thi den psykologiske opgave skulle just være at anstamme et nyt, modent sind. Til denne ende kunne aviser, radio, film og reklamer yde deres store bi-

drag, hvis de ville være profession for forrettning. For i en profession kommer vel-færd i første række, penge i anden. „Ganske vist er forskellen ikke så ligetil at se,“ skriver Overstreet og tilføjer: „og det er svært at fastslå den med klare ord. Alligevel er den reel og betyder en virkelig forskel i et foretagendes ånd og formål. Hvor del af tjene penge er det vigtigste, vil man bestemt prøve på at finde ud af, hvad man med sikkerhed kan regne med, at de fleste mennesker, som de er, i de fleste tilfælde vil synes om. Hvad nogle få kritiske mennesker vil synes om, er ikke af større financel betydning. Hvad mange mennesker måske til sidst vil synes om, hvis man hjælper dem med at udvikle deres kritiske evne, har lige så ringe financel betydning. Hvad de fleste mennesker er af mindre financel betydning, end hvad de oftest synes om. Derfor har disse fire autoriserede sjæleskædere søgt at skabe en formel, som kunne sikre, at de fleste mulige mennesker blev tiltrukket i mest muligt af tiden. Når først formen er fastlagt, er der mere profit i, at folk bliver ved med at være, som de er, end i, at de udvikles sig til større moders og dømmekraft.“

Når regering og Folketing i så lang tid har kunnet misregere landet, skyldes det overvejende den kendsgerning, at det store flertal endnu ikke har fået tilstrækkelig indsigt og dømmekraft til modent at kunne vurdere, hvad der virkelig tjener helheden. Vælgerne synes mere partiske end upartiske - hvis man vel at mærke med partiskhed mener det at tjene egne interesser - og med upartiskhed mener det at tjene samfundet for én selv.

I så henseende er Retsforbundet som parti betragtet paradoksalt, for så vidt som det er paradoksalt for noget politisk parti overhovedet at fortægte upartiskhedssynspunkt. Retsforbundet har - så vidt jeg ser det - helhedens tærv for øje for den enkelte; derfor kan jeg tilslutte mig det - specielt til dets kongetanke om at gøre jorden til folkets fælles ejendom.

„Det modne sind“ er en tankevækkende bog - en selvbetitelsens bog. I indledningen til denne skrive-overlægger, dr. med. Ib Overstreet bl. a.: Når jeg læser om den, får jeg min gamle lærer i filosofi, C. N. Starcke, i tanken: en frejdig, åben, „empatisk“ personlighed.

Ib Steckhahn.

Ib. Vestermark

Vognmand
Borjovld 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Høf. 19

Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (09) 123112
9000 Aalborg

OTTO JENSEN

Tømrermester
Søgaardsv. 28
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

Trækontoret

Radhuspladsen 4 - KBbn. V
14 32

Møbel

reparationen
»HYGGEBO«
Sjællandsgade 52-54, Aalborg
Telf. 06 - 12 99 16

VOR MENING OM ANDRES MENING...

Liberal tyranner

Udenrigsminister Poul Hartung siger i bladet LIBERAL, hvad liberalisme er i dag:

- Liberalisme er for det første nært forbundet med folkestyret. Er en politisk hævde af det enkelte menneske. Liberalisme er endvidere et værn om det enkelte menneskes mulighed for at tænke og tro frit. Vi må være på vagt mod meningsdiktatur og garantere, at ethvert menneske frit kan have sin egen mening, uanset om den er højre- eller venstreorienteret har andre smagninger.

Den side af liberalismen er ikke uaktuel. Tyrannerne har skiftet navn. Der er nye tyranner i dag. En af dem er bureaukratiet og administrationen. Mennesket skal stå i kø, udfylde baner af papir, får beskudt om at gøre sådan og sådan - men dog ofte uden begrundelse og uden værn for den enkelte.

En anden tyrann kan være organisationerne, hvor man i det hel- lige kammeratskabs navn tvinger et enkelt menneske til noget, der er imod hans eget ønske. Tvinger man til f. eks. at støtte politiske partier, kan ikke bryder sig om at støtte.

Hvis det er Poul Hartungs ind- derste opfattelse af, hvad liberal- isme er i dag, så står det sløjt til - også for Danmarks Liberale Parti. Vi benytter liberalismen til at tænke og tro, at hvis bureau- kratiet og administrationen er vor tids tyranner - og det kan der da være noget om - så er det jo ubes- strideligt de såkaldte liberale par- tier og deres ministre, der styrer tyranniet i dag. Og hverken bu- reaukratiet eller administrationen er blevet mindre - end mindre tyransk - ved at få flere po- litiske chefer. I

Mens de liberale tyranner har- turligvis intet har fået gjort ved organisationernes overgreb imod medlemmerne (og Poul Hartung tænker her utvivlsomt på både ar- bejder- og arbejdslovsorganisa-

tionens økonomiske støtte til hver sine partier -), så er i denne re- gerings tid tyranniet endda udvi- det til, at samtlige skatteydere nu tvinges til at give kontakt- støtte til Folketingets partier - incl. Hanne Reintoft. Det følger f. eks. retsstatsfolk er temmelig ty- rannisk.

Regeringens værk.

Hvis man vil se lidt på, hvad den nuværende regerings par- tier har stået for, og hvad de har nået i retning af at reali- sere det, de stod for - ja, så er resultaterne af, at de kom til magten, forbløffende små:

De ville orden i økonomien.

- Den er så sløj som aldrig før.

De ville begrænse statens ud- gifter - de er steget næjagtigt som tidligere eller mere.

De ville skære skatterne ned.

- Skatterne har aldrig været højere til trods for, at såvel administration som mange so- ciale ydelser præsteres af er- hvervslivet - gratis.

De - eller i hvert fald nogle af dem - ville udbrede ejen- domsretten til så mange som muligt. Skatte dem eget hus eller ejerskab.

Mulighederne har aldrig væ- ret så små for at realisere det- te mål.

Lønene er blevet dyrere og kortere. Skatterne højere. Yar- alien af egen bolig strammet. Ejerskabsløst forbudt.

Magten er altså ikke brugt til at opfylde vælgerens beret- tige forventninger.

Spørgsmålet, om magten er et mål i sig selv,igger da snublende nær.

(Uddrag af bekendte artikel i Grundlojer-Bladet).

Internationalt samkvem

BØRSSEN (upol.) konstaterer i en leder, at flypinner må struf- fes.

Flypinneret er nu et lige så alvorligt problem for den inter- nationale samfundssamfund som søve- ret engang var.

Det er givet, at der må sættes en stopper for bortførelsen af pas- sagerfly. Men hvordan?

Der findes næppe et universel middel, men nok flere forholds- regler. Mens Folkefronten til Pa- læstinas befrielse kunne gennem- føre bortførelsen af tre fly, tog besænkningen i den israelske ma- skine kampen op.

Flypinneret blev overmandet. Men samtidig bragtes passagerer- nes liv direkte i fare - og lidkam- pe af den slags er kun en nød- løsning.

Kontrol af passagererne er en anden mulighed. Men det mest ef- fektive værn ville være en inter- national aftale om, at flypinnerne straffes.

Der skal ikke ske en udlevering til landet, hvortil de bortførte flyet. En ung polak, der kidnapp- per et fly for at komme bort fra et politisk diktatur, ville blive ramt umenneskeligt. Mens en pa- læstin, der udleveredes efter en flypinneret, ville blive fejlet som en folkefiende.

Flypinnererne må straffes i det land, hvor de lander. Politisk vil det være vanskeligt for de arabi- ske regeringer, men der er ingen anden løsning.

Hvis „Borsen"s lederkritik har ret i den sidste bemærkning, ser det sørgeligt ud, for ikke blot vil det være vanskeligt for de ara- biske regeringer at straffe deres flypinner, som den politiske si- tuation i Mellemøsten er, det ville være helt og holdent umuligt. Til trods herfor er den foreløbige løs- ning af problemet nok, at den per- son, der bortfører et fly og der- ved sætter andre menneskers liv i den største fare, skal straffes, og straffes alvorligt.

Set i et større perspektiv er der et andet aspekt, der melder sig. I 3000 år har der civiliserede sta- ter inmellem hersket ganske be- stemte regler for, hvordan man på det internationale plan skulle omgås hinanden, og hvad der er betydningsfuldt: disse bestemmel- ser har fungeret næsten guld- ningsstift. Der skulle en Mao og hans „kulturrevolution", som ustandselig truede med at løbe løbsk, til at ændre på de gamle re- gelsketers civiliserede interna- tionale samfundsnormer for di- plomatisk virksomhed. Det er en skam for den kinesiske folkere- publik, hvad der skete med euro- pæiske diplomater i Peking, og mon ikke de palæstinensiske fly- bortførere vil opdage, at de har gjort deres sag en dårlig tjene- ste? Smitten fra Kommunist-Kina har bredt sig i form af mere eller

mindre tumultariske demonstra- tioner foran især amerikanske ambassader. Det er selvfølgelig ret uskyldigt og vel sagtens netop så spontant som tilsvarende de- monstrationer i Moskva.

Vi bør sørge for, at det bliver almindelig kendt, at den danske stat har påtaget sig ansvaret for, at der ingen tyske eller andre formlenpenser sker af fremmede magters repræsentanter her i lan- det. Til gengæld er vore diploma- tiske repræsentanter i udlandet beskyttet af ligende forpligtel- ser.

For så mange år siden, at det nu er historie, foregik der i Kø-

Polnesisk vuggesang

BERLINGSKE TIDENDE (K) skriver, at de mange strøtanter, der i de sidste måneder er stået af Socialdemokratiet, ingen forbin- delse har med de aktuelle proble- mer i dansk økonomi:

Den megen snak om medjen- domsret, medflydelse, demo- kratisk arbejdspladsen, ændring af magtstrukturen lyder smukt - lige så smukt som ordene i en polnesisk vuggesang, men også lige så uforståelige for den, hvis ordforråd er begrænset til de eu- ropæiske sprog. Hvis hr. Krag og hans parti regner med at opnå en vælgernesag, gæmst ved at af- syge uforståelige vuggesange, gør man sig givet skyld i en fejl- beregning. Det danske folk er et forstandigt og fornuftigt folk og vil givetvis forstå at demonstrere disse egenskaber ved næste folke- tingsvalg.

Vel kniber det for socialdemo- kraterne at formulere sig tydeligt i spørgsmålene om medejendoms-

benhavn en demonstration med en udenrigspolitisk baggrund. Det var dengang den danske regering underskrev „Antikomintern-Pag- ten", men den demonstration var rettet mod „rette vedkommende", nemlig den danske regering. Kort tid efter gik det op for mange, at man nu måtte gå en anden vej, men det gjorde man ikke ved at have ufarlige demonstrationer mod tyskerne og f. eks. kaate brosten mod det tyske gesandtskab. Man valgte at slås, at handle. Hvad gør vore demonstrationer unge af mere eller mindre venstre-ori- eneret observans? Foretager de sig noget for at føre deres idealer ud i livet, eller er sandheden den, at den næj med at have sjov i ga-

ret, medindflydelse og demokrati (- ikke kun på arbejdspladsen -), men mon dog ikke vælgerne er så sprogbegavede, at de i stigende tal forstår, at det er problemet, der kommer dem ved, og som be- rører dem som enkeltindivider i et kompliceret samfund.

Regeringsbladets forventninger om, at vælgerne med deres for- stand og fornuft skulle afvise disse spørgsmål, fordi talen er uklar, vil næppe holde stik. I hvert fald kan det ikke være klar- heden i regeringspartienes tale- om, hvordan de vil løse de økono- miske problemer, der skulle kunne få vælgerne til at lukke af for den polnesiske vuggesang. Der er ingen klarhed i regeringspartier- nes snak om økonomisk politik, og der lyder ingen lovkætoer. Det lyder, som når en gearkasse bryder sammen på vest-motor- vejen.

Indkomstpoltik og økonomisk demokrati

af Ib Christensen

Regeringens økonomiske sekre- tariat har netop offentliggjort for- alderen, at man har fået fejl i sine prognoser. Regeringens øko- nomiske politik har ikke været efter hensigten, betalingsbalancen viser fortsat bundrekord, aktivite- ten og forbruget er frendeles un- der højtryk, den høje rentes poli- tik synes virkningsløs, det enorme skatte tryk ligeledes.

Økonomiske skribenter har lige- frem sat spørgsmålstegn ved mu- lighederne for at føre økonomisk politik i det moderne samfund; man forstår ikke, at mixturen ik- ke virker, og fra enkelte eksper- ters side fremkommer det ene mere ejendommelige patensforslag efter det andet.

Socialdemokratiet har foreslået den mirakelkur at staten ved hjælp af fiskud skulle nedsatte fødevarerpriserne og dermed søge undgået en prisstigning - et forslag, som af regeringens øko-

nomer har fået nådesløstet som totalt virksomt eller direkte ska- deligt. Dette mobbeagtige forslag er nu mere dødt end en død slud.

Det forføjte ikke bedre skæbne. Socialdemokratiets supplerende forslag om bl. a. tilbagevenden til den økonomiske politik har ikke efter hensigten, betalingsbalancen viser fortsat bundrekord, aktivite- ten og forbruget er frendeles un- der højtryk, den høje rentes poli- tik synes virkningsløs, det enorme skatte tryk ligeledes.

Økonomiske skribenter har lige- frem sat spørgsmålstegn ved mu- lighederne for at føre økonomisk politik i det moderne samfund; man forstår ikke, at mixturen ik- ke virker, og fra enkelte eksper- ters side fremkommer det ene mere ejendommelige patensforslag efter det andet.

Socialdemokratiet har foreslået den mirakelkur at staten ved hjælp af fiskud skulle nedsatte fødevarerpriserne og dermed søge undgået en prisstigning - et forslag, som af regeringens øko-

nomistisk overvæltet på køberne, hvilket aldeles ikke begrænser in- dationen.

Der har på grundlag af Social- demokratiets meget løseagtige tan- ker været forhandlingskontakt mellem dette parti og regeringen. Enhver ved, at disse „forhandlin- ger" intet lærer til, for ingen af parterne er interesseret i et resul- tat. Socialdemokratiet ikke, fordi det indsnævrer deres manøvreru- ligheder mod regeringen, reger- ingen ikke, fordi de ved at give deres fjender kan undgå at blive deres fjender. Men af taktiske grunde deforstillingen. De har man sal- vesefundt talt over årsavn, at den af, at vi alle vis - og man har påskudt samfundssind, at en indkomstpoltik, ja, endog svunget sig op til at tale om et „økono- miske systemskifte".

KRONIK

Med rette har flere ellers rege- ringsvenlige blade kritiseret rege- ringen for manglen på handlekraft og svigtende vilje til at konkreti- sere, hvad den forstår ved ind- komstpoltik. Der er, siges det utvivlsomt, brug for, at regerin- gen nu efter sin hidtidige total- tælsagelige økonomiske politik, som hovedsageligt har bestået i gam- melkendte virkemidler, markerer sig med en virkelig ny og trover- dig økonomisk politik. Regeringen indlænder eksperter i lange baner, afventer forhandlin- ger med de forskellige erhvervs- organisationer og arbejdsmarke- des partier, men glimrer ellers med tavshed om sine planer - hvis den da har nogen?

Landets økonomi er, fremgår det af de seneste rapporter, nu så medtaget, at vi kan forvente at komme under faktisk administra- tion af internationale organer, hvis der ikke gribs effektivt ind. Altså forbereder regeringen ind- greb af en eller anden art. Og da hverken den danske pengepolitik med Europas højeste rente, kre- ditrationering og faldagtige kurs- tab, og ej heller den ikke mindre hårde skattepolitik med gentagne værnstøjsforanstaltninger (= faktisk de- valueringer) og skatteblok i den direkte beskæftning, hjælper, søger man øjensynligt en slags ind- komstpoltik „løsning".

Man ser bort fra, at indkomst- politik forgæves har været prø- vet før, f. eks. gennem „helheds- vænningen" i 1963, hvor den davæ- rende Socialdemokratisk-radikale

Frihed og frivillighed

Det er dejligt at se, når det bliver besluttet noget. Man må være Major Westergaard taknemmelig for hans friske initiativ i det fremlagte forslag om et landsforsvar baseret på frivillighed. Konstituttet på de vigtige områder er af stor værdi. Her skal derfor fremdrages de afsnit om frivilligheden, der fandtes i Retsforbundets forslag til beslutning angående forsvarsordning. Det behandledes i Folketinget i februar 1952 og senere. Forslaget var udarbejdet af et udvalg, bestående af folketingsmand Hans Hansen, Rorby, landstingsfører E. Hareby, folketingsmand Knud Tholstrup, folketingsmand Viggo Starcke samt en række militære rådgivere, hvis navn jeg ikke er berettiget til at offentliggøre, da de ikke var medlem af Retsforbundet. Efter 1957 havde folketingsmand Aage Gøtting sagen i sin hånd. Af ordførers forelæggelse i Folketinget den 21.-22. 1952 og af hans svar til forsvarsministeren og de politiske ordførere gengives fra Spaltte 2475-2526 følgende uddrag:

Dette er ikke noget forslag til lov. Det er et forslag til beslutning om, at tinget skal opfordre regeringen til at udarbejde en lov efter de retningslinjer, der er angivet i forslaget. Forudsætningen er følgende:

Udadtil står Danmark sammen med det øvrige tuende Vestenropa over for den opgave at skulde opbygge et forsvar så hurtigt og så effektivt som muligt. Intet enkelt land vil være i stand til isoleret at bygge et forsvar op, mens de solidarisk inden for Atlantikatlens område vil være i stand til at bygge et forsvar med en vis præventiv virkning.

Indadtil står Danmark over for den opgave at opretholde eller forbedre sit sociale niveau, udvikle produktionen og forsætte boligbyggeriet. Udgifterne ved at sikre den ydre front må ikke nedbryde den indre front.

Udadtil kan Danmark i den første farlige tid risikere et angreb nær som helst, mange steder på en gang og med overveidende kraft. Den nuværende ordning af vort forsvar byder i fredstid en række fordele, men udsætter os i krigstid for en stor, uimodvindelig risiko, som det vil være klogt at fjerne. Kan man fjerne denne risiko og samtidig forege forsvarrets effektivitet, vil en stor opgave være løst.

Indadtil har de øgede omkostninger den forlængende tjenestetid, og den deraf følgende nedsettelse af boligbyggeriet, produktionen og købekraften skabt en vis uro og utilfredshed i befolkningen, som kan være farlig for den indre front og dermed også for den ydre front.

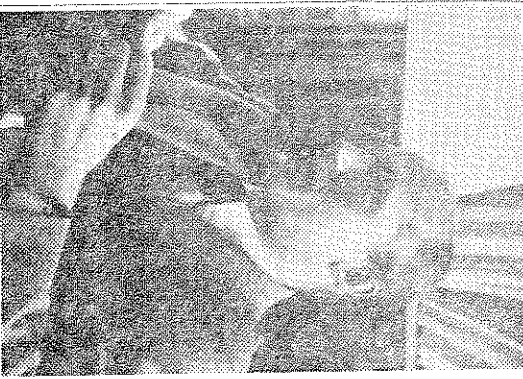
Spørgsmålet er, om man kan løse både de ydre og de indre problemer på een gang. Retsforbundet mener det. Det er det, der har foranlediget os til at fremsætte dette forslag på nuværende tidspunkt, hvor 15 måneders tjenestetid endnu ikke er trykklægt, og hvor de fleste af de planlagte kaserne endnu ikke er bygget. På disse punkter er forsvarsordningen endnu modelbar.

Den tekniske udvikling har medført, at et pludseligt, uvarslet angreb for modstanden vil være både det billigste og det mest virkningsfulde. Det kan komme med lynets pludselighed, med et tordenskrands voldsomhed, med en naturkatastrofes ødelæggende kraft. Det er denne mulighed, der i dag udsætter Danmark dets indkaldte forsvarstyper i kaserne, de, des udrustning i depoterne og den mobilisering, som evt. skal foretages, for dødelig fare.

Forsvarets første opgave er den præventive at hindre, at man fra anden side fristes til at åbne et

angreb. Forsvarets anden opgave er en defensiv, hvis den præventive skulle svigte. Præventionen er vigtigere end defensionen.

Retsforbundet har altid haft to hornetundamenter i sin stilling til forsvar. Frivillighed som et rekrut og anerkendelse af det ydre forsvar som en statsopgave. Mogle har læst hovedrægtten på det ene, andre på det andet. I dag, hvor frivilligheden ikke blot er et rekrut men også et spørgsmål om militær effektivitet, i dag, hvor Danmark er et led i en stor, omfattende, demokratisk forsvarspagt, går disse to krav op i en højere enhed, der kommer til udtryk i dette forslags hovedmål.

Major F. Westergaard i en karaktæristisk situation under forelæggelsen af sit indlæg i forsvarsdebatten på Retsforbundspressen på Christiansborg.

Vort forslag er ganske enkelt. Det bygger på den bestående forsvarsordning og det bestående lægsvæsen. Det bygger på følgende principper:

- 1) Frivillighed.
- 2) Opbygning af en fast kerne.
- 3) Beredskabet.
- 4) Der lægges vægt på spredning af personel, udrustning og depoter - samt på standning af kasernebyggeriet.
- 5) Der gennemføres rationalisering af tjenestetiden og uddannelsen.
- 6) Den gennemføres mobilisering, som under et pludseligt angreb næppe kan gennemføres, overflødiges gennem den faste kærnes beredskab og alarmering i stedet for mobilisering af de øvrige styrker, sådan som man ser det i Schweiz.
- 7) Den gennemføres mobilisering, som under et pludseligt angreb næppe kan gennemføres, overflødiges gennem den faste kærnes beredskab og alarmering i stedet for mobilisering af de øvrige styrker, sådan som man ser det i Schweiz.

Frivillighedsprincipet kan virke ke gængselse hos nogle, der ikke tror, at der vil melde sig tilstrækkeligt mange til et frivilligt værn, men de mennesker, som jeg har truffet, har næsten altid været sønstelige for, at andre ikke vil melde sig, mens de oftest selv vil melde sig.

Danmarks officerskorps er frivilligt, politikorps er det, brandkorps er det, modstandsbevægelsen var bygget på frivillighed, den danske brigade i Sverige og de danske allierede styrker i London under krigen var frivillige. Hjemmeværnet bygger på frivillighed, og den faste kerne er frivillig. Af de 18.000 danske flygtninge i Sverige meldte sig 4.800, hvilket svarer til over 90 pct. af den våbentøre del af flygtningene.

Den engelske militærlæste, Liddell Hart, retter et voldsomt angreb på tvangsdiskrivningen, ikke så meget ud fra et retssynspunkt som ud fra et effektivitetssynspunkt. For os er kravet om frivillighed først og fremmest et rekrut, men nu, hvor våbentø-

er blevet komplicerede, vil et effektivt forsvar næsten nødvendigvis være frivillighed.

af Viggo Starcke

Tvangsdiskrivningen fik vi fra Preussen, der igen havde den fra Napoleon, og forudsætningen for tvangsdiskrivningen var massehæren, hvor det ikke så meget kom an på troppernes kvalitet som på deres antal. Massehæren og tvangsdiskrivningen medførte som en konsekvens den totale krig. Liddell Hart siger, at det er tvangsdiskrivningen, der har ødelagt forsvarsviljen.

Lægsvæsenet skal fungere som nu, idet det dog enhver der begynder det, skal slæbes af rullen, sådan som det i sin tid blev foreslået af den socialdemokratiske-radikale regering. Selve udtrykket. Den første kerne, er først støbt af retsstatsmanden Knud Tholstrup, Uddater, der frivilligt går fortæts ind i en opgave, er mere værd end 20 soldater, der lovende går sidelæns ind i den, eller 30 soldater, der baglæns går ind i opgaven. Den store tvangsdiskrivning har været en lækerbidsk for planøkonomi og kontoradministration, og erfaringerne fra de sidste krige har vist, at procenten af deserterere, femtekolonnfolk, udbrud af smitsom panik samt

tilfælde af pludseligt sammenbrud er større i tvangsdiskrivningerne end i de frivillige.

(I sin replik til forsvarsministeren og de politiske ordførere sagde Retsforbundets ordfører): Frivillighedsprincipet har Retsforbundet altid været tilhænger af. Dr. Axel Dan fremsatte i 1926-27 det første forslag. I det danske forsvars historie har der været et par tilfælde, hvor man med næsten et laboratorieforsøgs nøjagtighed kunne måle den effektivitet, som friheden giver.

I 1788 løstes stavsbåndet i Danmark. Det løstes ikke på een gang, men blev aftrappet over 12 år, så den sidste rest af stavsbåndet forsvandt i oktober 1800. Et halvt år efter - i april 1801 - strømnede det til med frivillighed, der sloges i slaget på Rheden, så det gnsitrede omkring dem. De var lige ved at brænde kornhæver i den frie grundlov. Året efter sejrede vi i slaget ved Isted, til dels ved tilstrømning af de mange frivillige. Endelig må jeg minde om modstandsbevægelsens indfødsret, men med hensyn til moralen og anseelsen udadtil betød modstandsbevægelsen meget. Den 24. januar 1952 udtalte kommitteret ved Hjemmeværnet, Frode Jakobsen, her i Folketinget:

"Da loven blev vedtaget i 1948, var der ingen, der drømte om, at hjemmeværnet kunne bygges op på frivillighed. De frivillige var,

Godt råd fra en kredsformand, der ikke kom til landsmødet...

Det er ærgerligt, at det kan være svært at skaffe de 3-400 kr. i landsmødetur koste. Omrent det samme som en Spies-rejse til Middelhavet i 8 dage.

Men når man bliver hjemme, har man jo tid til at tænke lidt over tingene.

Man kan f. eks. undre sig over, at den resolution, som landsmødet med tilkendegivelse vil udsende, næppe bliver hørt af ledende politikere, men at Socialdemokratiets ejendommelige antiraffaltionsforslag drøffles seriøst.

Bare der står tilstrækkeligt mange bagved, spiller kvaliteten åbenbart ingen rolle. Det er demokratiets kendetegn, at indflyddelsen stiger med tilslutningen, og det skal vi ikke pille ved, men standpunkternes kvalitet stiger ikke altid med tilslutningen.

Retsforbundet får næppe en kæmpetilslutning i den nærmeste tid, men det må ligge inden for rækkevidde at samle de 100.000 vægere eller mere, der i virkeligheden deler vor reismorale op-fattelse.

En af vejene er bl. a., at vore organisationer fungerer noget mere tilfredsstillende, og her kniber det en hel del. Jeg har f. eks. erfaret, at et bestyrelsesmøde ofte foregår på omrent følgende måde:

Formanden indkalder til møde en tilfældig dag, og efter et langt akademisk kvarter bliver de af bestyrelsen, der er kommet, plantet i hver sin lænestol, og samtalen kommer meget let hen på uforpligtende politiske oplevelser efter samme recept, som når lystfiskeren beretter om kæmpetangsten.

Reststaterne er altid meget gæstfri, jeg har i alt fald aldrig oplevet noget andet, og det sker meget ofte, at der er både øl og cigarer. Tiden går hurtigt i godt selskab, og efter kaffe og blødt brød er det pludselig gå-hjem-tid.

som det klart fremgår af loven, nærmest tænkt som et supplement, men vi har travlt med oplevet den glædelige overraskelse, at tilgangen af frivillige har været så stor, at man har kunnet se bort fra det, som hjemmeværnsløven af 1948 regnede med som det normale, nemlig udskrivning.

Over for Socialdemokratiets ordfører, tidl. forsvarsminister Rasmus Hansen, må jeg minde om, at Socialdemokratiet i sin tid stod stærkt på frivillighedsprincipet. Den 8. oktober 1924 fremsatte Socialdemokratiet et forslag til lov, i hvis paragraf 1 værnepligten krævedes ophævet. Den 3. oktober 1929 fremsatte Socialdemokratiet et forslag til lov, i hvis paragraf 3 værnepligten blev foreløbig ophævet. Ved debatten i Folketinget den 16. december 1927 udtalte den radikale Peter March:

"Et hovedled i denne forandring må være dette, at vi kommer bort fra den tvungne soldaterlejneste."

Da Bertel Dahlgaard som indenrigsminister fremsatte forslag om lægsvæsenet sigtede han på, at folk automatisk optoges i rullen, men at de, der ikke ville være soldater, kunne melde fra.

Selv om Venstre endnu ikke tror på frivillighedsprincipet, ønsker det dog, at bygge folketets fremlid på frihedens grund. De konservative, der tilhører et forsvarets og patriotisk parti, nærer tvivl om, at andre vil være med til at forsvare deres land. (Fortælltes side 8)

Også kandidatspørgsmålet må behandles seriøst, man har ofte set, at en kandidatopstilling ved et efterfølgende valg har fået meget vilgående politiske konsekvenser. Formalia må være i orden, og alle medlemmer må have lejlighed til at udtale sig. Hverken kandidat eller vælgere kan være fient med jentfærdighed på dette vigtige område.

Organisation alone gør det ikke, velovervejede politiske standpunkter til dagens debat, afvejet på reismoralens vægtskål, skal give organisationsfolkene ud over landet den inspiration, der skal til for at straffe vor bevrærgelse den øgede tilslutning.

Med håb om godt samarbejde mellem landsledelse og lokalredse byder jeg hermed det nye forbundsråd velkommen.

Tryge Nielsen, København.

Kvalitet

Service

Garanti

Forhandlere overalt.

Retsforbundets officielle grundskyldspolitik

Således lyder det forslag til ændringer af arbejdsprogrammet, som Retsforbundets landsmøde sidste week-end gav sin principielle tilslutning til. Forslaget var fremsat af forbundsrådet:

Arbejdetsprogrammet kapitel 6 og 8 om grundskyld tages ud af disse kapitler og omarbejdes til et selvstændigt kapitel.

Ændring i kapitel 6 Afsluttes, der begynder med „grundskylden skal ...“ og slutter med „direkte ansættelse af jordrenten“, udgår.

Men til kapitel 8 overføres fra: Alle udgifter til ... og de næste 4 linier, samt sætningen i sidste afsnit: Byggeomkostning m. v. gennemføres ved afgifter, der dækker udgifterne.

Sætningen om klideskat ændres til: Klideskatten ændres til en egentlig samfundsskyld, der opbygges med en så enkel administration som muligt.

Ændring i kapitel 8 I sidste afsnit udgår punkterne c - d - e.

Kapitel 7 får nummer 9, og nummer 9 og opetter får nummer 10, der er en større end nu.

Nyt kapitel 7 JORDLOVGIVNING

Det er det offentlige pligt at sikre alle borgere lige ret til naturens rigdomskilder og til de værdier, der opstår ved samfundets udvikling, og som følgelig ikke skyldes enkelt-personers indsats.

Denne gennemføres ved hensigtsmæssig jord- og grundskyldsskattelov.

Frihed og frivillighed

(Fortsat fra side 6)

Man må gå ud fra, at De Konser-vative vil medle sig frivilligt.

Den 30. januar 1952 - 14 dage efter at Retsforbundet i Det ude-næringspolitiske navn havde forelagt sit forslag for de andre partier, udtalte general Eisenhovers statschef, general Alfred Gruen-ther, som kort efter blev Eisenhovers efterfølger:

„Europa skal ikke have en stor stående hær, men lynmobilsering af store styrker skal kunne ske.“

„Det er general Eisenhovers tanke, at der skal være forholds-vist små aktive styrker, særlig hvad indmateriel angår, og at ho-vedstyrken skal være i reserve. Opretholdelsen af aktive terren-sstyrker i stort omfang ville være en trygtelig byrde at bære for de frie nationer, og Eisenhower

stivning, der inddrager hele jor-drenten til fællesskabet.

Ved hele jordrentesvarelsen til det offentlige forslås en afgift på den nøgde jordværdi så høj, at handelsprisen for den nøgde jord nærmer sig nul.

Retsforbundet foreslår følgende fremgangsmåde:

1. Den ved vurdering konstaterede jordværdi pålægges fuld jordrentesvarelse til det offentlige.

2. Ved fuld jordrente forslås 1 % over Nationalbankens diskonto.

3. De ved reformtidspunktet værende jord- og ejendoms-skatter konverteres til 2 % jordrente på den vurderede jordværdi, denne jordrente opkræves fuldt ud.

4. Den resterende del af den fulde jordrente på denne jordværdi opkræves med 1/30 første år, andet år 2/30 og så fremdeles, indtil fuld jordrentesvarelse er nået om 30 år.

5. Fremtidige konstaterede jordværdistigninger pålægges fuld jordrente, efterhånden som de konstateres.

6. Ved vurderingen skal der ikke tages hensyn til den byrde, som grundskylden udgør. - Værdiansættelsen foretages på baggrund af brugsværdien med fridrag for forbedringer. Der gennemføres årlige jordværdieringer; på længere sigt må der tilstræbes en direkte ansættelse af jordrenten.

7. Der gennemføres en jordlov-givning, der giver det offentlige ret til at afhænde jord uden købsum, men mod at køberen forrenter den fulde jordværdi.

Alle disse krav tilfredsstilles af vort forslag. Skulle der være tvivl om, hvorvidt der kan opnås for-ståelse mellem Danmark og ge-neral Eisenhower og general Gruen-ther, hvis Danmark går ind for dette forslag, kan jeg ikke se an-det, end at differensen mellem synspunkterne er så lille, at jeg med glæde skal tage ned og tale med Eisenhower. Jeg vil tro, at vi kunne blive enige.

Vort forslag er et forslag om principper. Kan det på basis af disse principper udføres et kon-kret lovforslag, vil vi gerne med-virke dertil, selv om vor militære ekspertise ikke er større end den, et almindeligt folketingsmedlem råder over.

(Forslaget blev sendt i udvalg, og Retsforbundets ordfører blev formand for udvalget. I næste samling blev det gennemsat og gik efter i udvalg, hvor der ud-veksledes saglige synspunkter med eksperterne i forsvarsmis-steriet, så der kom kød på ske-lettet og end og mening i det kød, der skulle bevæge skelettet. I mere detaljeret form frem-lagdes det i forsvarsvælget, og i 1956 blev Retsforbundets ord-fører af general Alfred Gruen-ther, chefen for SHAPE, inviteret ned til samtaler i Atlanthovelforvar-teret i Saint Germain. På en række områder kom Retsforbundets for-slag til at øve indflydelse).

Viggo Starcke.

8. Kommunerne har til byrdevik-lingsformål ret til ekspropria-tion af de nødvendige arealer mod en erstatning, der står i forhold til jordens værdi ved hidtidig anvendelse - plus er-statning for udlempe ved gen-etablering.

9. Provenuet, der i fuld ud-strækning bør anvendes til

Sært, at ingen har fået den idé før!

Hotel- og Restaurationsliden-der skriver i en indsendt artikel:

Man skal indrømme, at det for-sværg på den økonomiske poli-tiks område. På denne arena har den ene charlatan ageret efter den anden lige fra John Law's dage. En dag kommer der vel en og foreslår at bekæmpe inflationen ved at sætte flere penge i omløb. Det er såmænd allerede sket i form af et forslag fra tidligere statsminister Krag om, at finans-ministeren skulle sætte 900 mil-lioner kroner på kant. De 600 skulle bruges til at nedsætte pri-serne på svine, oksekød, kalve-

NE!, det nye ugemagasin, har filosoferet over det nye Kristeligt Folkeparti. NB! tror øjensynligt, at dette nye parti skulle kunne drage retsstatsfolk, det det i ar-tiklen (14. august 1970) hedder:

Danmarks Retsforbund fik 21.000 stemmer sidste gang. Et parti, der er stent ud af Folke-tingen, er aldrig stent ind igen. Kristeligt Folkeparti er en kon-kurrent, ikke mindst fordi Rets-forbundets vælgere i stort tal vil være enige i kampen mod fri abort. Det har de lært af partiets tidligere leder, Viggo Starcke.

Flere læsere har reageret herpå med læsebreve.

Under nedenslående overskrift hedder det således den 21. august:

POLITISK ALTERNATIV

For retsstatsfolk er Kristeligt Folkeparti slet ikke fristende for et nærmere bekendtskab (NB, 14. august). Ikke alene skræmmer spor af uafhængig politik også retsstatsfolk - og mangler på idé og politik i K.F. er heller ikke fristende for folk, der har engaget sig i det mest idepolitiske, markante parti, der kendes her-hjemme. Men navnlig: Situationen tegner sig så lys for Retsforbun-det op mod næste folketingsvalg, at de retsstatsfolk, der kunne finde på at gå, er forventende til i forhold til den forventelige til-komst. Retsforbundet har en klart formuleret politik, der tydeligt ud-gør et alternativ til folketings-sælens to fløje. Retsforbundet har en idé - i en tid hvor man over-alt sukker over, at intet i politik synes ledet af andet end fra-hæn-den-til-munden principper, og oven i købet en idé, som bl. a. ungdommen anser som sin mål-sætning: At skabe et samfund med størst mulig personlig fri-hed og social retfærdighed.

Niels Mølgård,

civillingeniør, København Ø.

Vel har intet parti nogen sinde forladt Folketinget og dog nået tilbage dertil - men det virker som argument akkurat lige så overbevisende, som hvis man for 75 år siden afviste muligheden for at flyve - eller for fem år siden afviste muligheden for farvefern-syn i Danmark - det var heller aldrig set før. Men en gang skal være den første. Med den politik, Retsforbundet står for, tegner der sig tydeligt en mulighed for, at

VEJEN FREM
RETSPOLITISK UGBLAD
36. årgang - Nr. 38 - 19. september 1970

skatlenedsættelse, fordeles ef-ter byrdefordelingen stat, am-ter og kommuner imellem.

kød, egg, mælk, smør og ost, de 250 millioner til nedsættelse af pri-serne på brød, mel, gryn, marga-rine og sukker, og endelig 50 mil-lioner kroner bruges til husleje-tilstød.

Den, der ikke tænker sig om, må anbefale finansminister Møller hurtigst muligt at benytte sig af forslaget, inden hr. Krag udlægger patent på det.

Idéen må jo kunne sættes med stor forfølgelse til alle inflations-hærgede lande i verden. Hr. Krag har udelagt for sit navn som manden, der fandt midlet til in-flationens bekæmpelse.

mange mange, mange vælgere, der nu har erfarede begge folketings-sælens blotkes „vejsignelser“ og fået nok, vil vende tilbage til Retsforbundet.

Kirsten Djurup,

societetsadvokat, København Ø.

Og den 28. august er der giden-der kommet reaktioner til:

DET LIBERALE MØNSTER

Nøj, det kan De da ikke mene, dette, at Kristeligt Folkeparti kan opsluge Retsforbundets vælgere ved næste valg? (NB, 14. august). Vel er der abortmodstandere blandt retsstatsfolk - og det både blandt partiets vælgere og dels kandidater. Partiet har til fulde indset, at det spørgsmål er et alt for væsentligt, personligt samvittigheds spørgsmål til at kunne gøres til genstand for en partimæs-sig afgørelse - og har stillet hver enkelt kandidat og tilidsmand i

Der er jo ikke ringeste grund til kun at holde sig til, hvad der kan lægges på en tallerken. Hvorfor ikke udstrekte forslaget til alle de poster, som indgår i det bud-get, der ligger til grund for püs-talsberegningen? For er det rig-tigt, man kan bekæmpe inflation ved at nedsætte prisen på f. eks. oksekød ved statsstusud, må det samme ikke også gælde for fisk og kartofler, men også kaffe, to-bak, klæder og fodtøj o.s.v.

Der er ingen grund til at tåle den mindste stigning i priserne, da enhver prisstigning vil kunne bremses ved statsstusud, når blot dette er tilstrækkeligt stort.

Højst besynderligt er det, at in-gen får hr. Krag - og heller ikke han selv, da han var statsminister - er kommet på den i sin simpel-bed så gamle tanke, at prisstig-ningen kan standes ved, at sta-ten betaler, hvad den koster for brugerne - men som sagt kun besynderligt for den, som ikke tænker sig om.

Mette Jensen,

Rødovre.

Var det ikke en idé for NB at erstatte i Retsforbundets mulig-heder op mod næste valg - som i sidste nummer i Kristeligt Fol-keparti sine muligheder. Da ville man nok nå andre resultater end den en passant anførte, der næsten dømmer Retsforbundet dødt. Der er liv og livsnød i partiet, som sidst konsolideredes og nu er på vej op med en politik, der klart tegner et alternativ til blokken i dansk politik.

Tagge Dabry,

løjtnant, København Ø.

KEI SAGT

Success er en straf; man må omgås mennesker, som man tid-ligere kunne undgå.

(- Norman Nathan).

Det er nu definitivt bevist, at rygning er en af de vigtigste års-sager til statistik.

(- Fletcher Knebel).

Jeg synes ikke, økonomien i et land kan beskrives som sund, når man fuldt bevidst undlader at op-lære og virkelig anvende 80 pct. af dets potentielle arbejdskraft.

(- Sir Harry Oppenheimer, bestyrelsesformand i Sydafrikas største industriforetagende Anglo-American Corporation).

To skotter led skibsbud. - De havde svømmet en god stund, da den ene begyndte at bede: „Kære Gud, hvis du hjælper mig ud af denne elendighed, så lover jeg dig...“

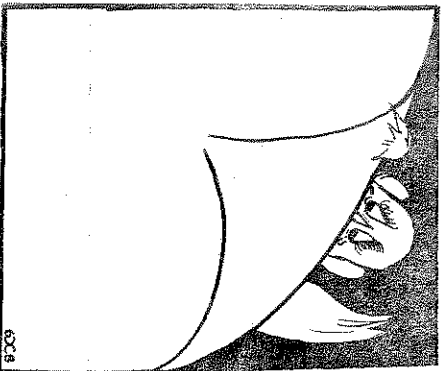
„Stop!“ afbrød den anden. - „Jeg ser land forude!“

En historie fra Sydafrika: En hyrd politimand kommer ind i en kirke en søndag morgen og finder en ensom neger liggende på knæ. - Hvad laver du, kaffir? spør-ger politimanden.

- Jeg skurer gulvet, svarer afri-kaneren.

- All right, siger politimanden, - men Gud hjælpe dig, hvis jeg erber dig i at bede!

(- Lord Home).

Hvad er det egentlig for en Bloch, hvis politikk de allesammen taler om?

Breve fra læserne

Et hvervet forsvar

Allerede i september-oktober 1968 efterlyste Kr. Kristensen en udenrigs- og forsvarspolitisk debat i Retsforbundets presse.

Major P. Westergaard, som dog tydeligt har erklæret, at hans skitse ikke skal tages som Retsforbundets officielle holdning til en evt. nyordning af dansk forsvar, har leveret et bidrag til debatten, som nu endelig er i fuld gang. Hans afhandling kunne være som en drøm, hvis man kunne anse det for forsvaret at nedskære styrkerne så inattræbart, som at Westergaard foreslår.

Og tænke sig de penge, vi sparer! Nu véd jeg ikke, om det stadig gælder, at jo færre styrker, der er til rådighed, des før må man

tage taktiske atomvåben i anvendelse, det vi kalder sænkning af a-færskien. Men sådan har det i hver fald været, og hvorfor skulle det egentlig være ændret?

Ideen ser fornuftig ud, det må man indrømme. Især, hvis man kunne have sikkerhed for, at et værnepligtigt mandskab, der stadig udstiftes og følger sagens natur ikke er så psykisk og moralisk udrustet, nu kan afløses af et professionelt mandskab, som tilmed får tilbud om en uddannelse.

Slutteligt: Kan vi være sikre på, at kommunisterne vil skære ned i de kolossale kampkræft styrker, man opretholder på østtysk territorium? Og hvor får man så mange frivillige fra, når der daglig gøres grin med forsvaret?

(Forsk. red.) J. Persson.

FADERNELAND . . .

Som på afrundens rand, midt i bølgende blå, skal du blomstrende stå med din maj og med dine kærminder som en mæ med letrødmen i kinden!

Du endnu har det bedste tilbage, - det lå gent hos den gamle af dage!

Ja, således som Grundtvig har sagt det, er det flere gange gentaget, når det har set sort ud for vor land (sidste gang den 9. april), og hver gang er vi blevet hjulpet over faren, når vi selv har gjort, hvad vi kunne.

Nu trues vor land af samme udrykke, som under statsbankerotten i 1813, det blev, efter hvad historien beretter, en hård tid at

STARCKES MØDER

Mandag den 21. sept. kl. 20.00. Vejle, Højskolehotellet: Kristendom og politik. Ligeledes taler K. R. Kristensen: Hvorfor har vi krise?

Tirsdag den 22. sept. kl. 10.00 på Retsforbunds sygeplejehøjskole. Viggo Starcke: „Danmark i verdenshistorien“.

Tirsdag den 22. sept. kl. 20.00. Hørring Kro: „Retsforbundet, den tredje mulighed“.

Onsdag den 23. sept. kl. 20.00. Odder, „Skovbakken“. Her taler Retsforbundets landsformand Ib Christensen og dr. Viggo Starcke om „Retsforbundet, den tredje mulighed“.

Mandag den 3. oktober kl. 20.00. Glimtunge præstegård ved Slagelse. „Danmark mellem øst og vest“.

Mandag den 12. oktober kl. 19.30. Rødby, Haanesfofen. Emne: „Velfærdstaten Danmark - en realitet eller farve?“

BØRGE BOESEN
Danske og udenlandske bøger
B. T. CENTRALEN
Byen 2550

HAVE-CHRYSANTHEMUM
30 stik planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest, 20 stik kr. 7,50.

„GYDENBAL“, Holmstrup st.

HAGSTRØM
Symaskiner
Østergade 20 - Hillerød
(03) 2615 78

har sagt det ligesom Grundtvig: „Vi kommer, når du kalder, og knæler i dit skød!“

Og ikke mindst når vi også véd, at der er nogle iblandt os, som endog kan lænke sig at sælge vor frihed og fædreland for usle penge, men selge tanker vil det ses bliver ønsket ad -, ja, derhen, hvorfra de er kommet. Hvad Danmarks Retsforbunds ideer og politik står for, må da snart kunne forudsættes bekendt. Forøvrigt må det være tilstrækkeligt at henvise til de 3 år 1957-60, hvor Retsforbundet havde indflydelse på landets politik.

Vejlen, den 9.-9.-70.
Elias Lund.

Rystende!

MANDAGS-BØRSEN har spurgt 14 fremtrædende personer om deres syn på tanken om stats-investeringer i private selskaber.

Der er intet overraskende i, at Thomas Nielsen og Henry Günbaum klart siger ja til tanken. Men det er rystende, at der kun er én - I. C. Thylgesen - der siger blandt nej.

Hvordan kan de andre erhvervsfolk forestille sig en fri økonomi opretholdt, når staten skal have en finger med i spillet?

Spørgsmålet er socialisme eller ikke-socialisme, og ikke, hvor meget socialisme man kan acceptere.

For nogle år siden skrev et olefinma, som anbefalede olieskift på bilen i sin annonce: Hvad får man, når man hælder ren olie i en motor, der ikke er tømt for den snavsede olie?

En politiker udtalte engang: Man kan lige så lidt tale om et erhvervsliv med en lille smule socialisme som tale om en pige, der er ganske lidt gravid.

At de tre politikere fra såkaldt liberalistiske partier kan gå med til „lidt socialisme“, er vel kun en underestregning af, at de i virkeligheden ikke er liberale politikere.

Knud Tholstrup.

Den glente generation

Der tales og skrives i vore dage meget om ungdommen og de yngres uddannelse, livsbetingelser og arbejdsvilkår og for den sags skyld også om vore fremmedarbejdere, men der findes her i landet en gruppe samfundsborgere, som så at sige er kommet „i klemme“. Mennesker i alderen 45-55 (60), fuldt kvalificerede og arbejdsduelige, som stadig får sværere og sværere ved at finde arbejde i erhvervslivet. De er simpelthen blevet for gamle. Man kan her tale om en regulær aldersdiskrimination. Ret beset skulle man ellers tro, at i en tid med mangel på arbejdskraft skulle det være muligt også for den „overflødige midaldrende“.

En af grundene skal nok findes i den hårde konkurrence i erhvervslivet og den erhvervsmæssige strukturmægning. Mange arbejdsgivere tør ikke ansætte dem i deres virksomhed eller har

livsmønster vil ændres. Er dette retfærdigt? Ikke engang ATP, som hidtil er blevet afkrævet, kan fås udbetalt før det fyldte 67. år. Der er ingen tvivl om, at det er det sundeste at være i arbejde.

så længe der er mulighed for det, men der bunde være adgang for at opnå en førtidspension nu, hvor selv millionærer har ret til fuld folkepension.

G. Christophersen.

Forenings- og kredsmeddelelser

Meddelelse, som ønskes optaget i bladet, sendes til foreningens sekretariat senest onsdag morgen

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet,

Ved Stranden 8, 1061 Kbh. K.
Telf. Minerva 4541 og 4542.
Kontorud: Mandag-tirsdag 10-14, lørdag lukket.

RIBE AMT

Generalforsamling mandag den 21. ds. kl. 20 på „Korskroen“.

DAGSORDEN:

1. Beretning.
2. Valg.
3. Det kommende valg.
4. Eventuelt.

Efter kaffen taler Ib Christensen om „Aktuel politik“.

Med tak til op!

P. b. v.
Karl Pedersen.

Maribo amt

Foranlediget ved meddelelse i Vesten Frem af 12. ds. angående konstituerende sammenkædningsskift for Præstø og Maribo amter, skal jeg herved meddele, at denne indkaldelse IKKE gælder for Retsforbundets medlemmer i Maribo amt.

De vil på et senere tidspunkt blive indkaldt til møde på sædvanlig måde, hvor denne sag vil blive drøftet. Datoen er endnu ikke fastlagt.

Hakon Sand,
formand for Retsforbundet i Maribo amt.

Storstrømsamt nord - gl. Præstø amt

afholder generalforsamling lørdag den 26. september kl. 14 på Hotel Kong Valdemar, Vordingborg.

Dagsorden: Valg af bestyrelse til nye amtsrådsmedlemmer.

H. Nørskov Rasmussen.
P. S. På mødet aflægges beretning.

Frivilligt bidrag til „Vejlen Frem“

Vi har med tak modtaget bidrag fra følgende:

Viggo Olsen, Gørding - N. Therkelsen, Karup J. - Henry Lorentzen, Odder - Carsten Svendsgaard, Engeland - Alfred Poulsen, Valby - Jul. Schultz, Frederikssund - Hans Rindom, Herlev - Karl Mortensen, Kvernstrup - Johannes Dam, Atrikeby - Tage Høj, Hundslund - Aage Christiansen, Vanløse - Gunnar Hansen, Bråskov - Sv. Nyholm Sørensen, Kvernstrup - Bjørn G. Bjergsgaard, Krogstrup - C. H. Laustsen, Rødning - Knud Foght, Tåstrup - K. Bolling, København F. - V. 19-9-1970.

Vi lover tilhørerne en interessant aften og håber på god tilslutning nu, da det tydeligt ses, at de gamle partier er kort fæst.

Retsforbundet i Skanderborg valgkreds.

Vejle amt
Retsforbundet afholder offentligt møde på Højskolehuset i Vejle (store sal) mandag den 21. ds. kl. 20 med taler af dr. Viggo Starcke, emne: „Kristendom og politik“, og gdr. Kr. Kristensen, Nustrup, emne: „Hvorfor krise?“ Med venlig hilsen.

Svend Aa. Gabel,
Vejle.

NB. Virk for stort fremmøde - tag damerne med.

KLIP TIL BLADETS KANT

VEJLEN FREM

Tryksag

Årsabonnement 52 kr.
Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det ønskede

Navn
Sulning
Postadr.

VEJLEN FREM

Krøghsgade 1,
2100 København Ø.

Kan nedlægges ufranket i postbrevkasserne

56